

paa at ville veilede Rigsdagen, thi jeg har, da jeg besluttede mig til at indbringe Forslaget, troet og troer endnu i dette Dieblit, at Fleertallet af det ærede Things Medlemmer er enigt med mig om, at det er ønskeligt at faae skarper Bestemmelser i denne Retning. Jeg har derfor ikke anseet det for at være nødvendigt at give Rigsdagen nogen Veiledning, men jeg veed, at en Lov ikke kan sættes i Bevægelse, uden at der er Nogen, der paatager sig at gjøre Forslag dertil, og da jeg anfaae Sagen for vigtig, besluttede jeg at gjøre det. Naar det ærede Medlem talte om det Ansvar, jeg herved har paataget mig, saa skal jeg erklære, at jeg er fuldkommen villig til at paatage mig alt det Ansvar, der kan være forbundet med at have indbragt Forslaget, og jeg skal ikke forlange, at det ærede Medlem skal paatage sig det Allermindste deraf. Det ærede Medlem meente, at jeg paatog mig et Ansvar ved at forøge Uengsteligheeden i Befolkningen med Hensyn til de Tilfælde, her ere omtalte. Ja, alene det vilde jeg ansee for en overordentlig stor Binding, om en saadan større Uengstelighed var fremkaldt ved Lovforslagets Indbringelse. Selv om der ikke skulde komme Andet ud deraf, vil jeg mene at have gjort noget Godt, hvis der kunde komme en stor Uengstelighed ud i hele Befolkningen med Hensyn til denne Sag, saa at de Døde kunde siges at være fuldstændig døde, inden de bleve begravede. Jeg troer, at der hos en stor Deel af Befolkningen for Diebliffet er en altfor stor Eigegyldighed og Letfindighed med Hensyn til dette Spørgsmaal, og derfor anseer jeg det for godt, at man gjør Sit til, at hele Befolkningen kommer til at tænke nærmere over, om dette ikke er en Sag, der fortjener langt mere Opmærksomhed, end den hidtil har fundet hos de Fleste. Jeg regner mig i alt Fald det til Fortjeneste, som det ærede Medlem vilde paalægge mig et stort Ansvar for. — De to ærede Talere have henviist til Lægerne som de Sagkyndige og have meent, at saalænge Lægerne ikke hævde deres Røst, kunde man være ganske rolig og betro dem, hvad man hidtil har betroet dem. Nu er jeg særdeles glad over og meget taknemmelig for de Oplysninger og det

Foredrag, vi have hørt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Jænger), som vil have overbevist de Herrer om, at der dog er Læger, som see noget mere i denne Sag, end de to ærede Herrer troe, at vore Læger ville see deri. Da dette er kommet fra det nævnte høitærede Medlem, er jeg overbevist om, at de to ærede Herrer ikke i Fremtiden ville henvise saa trygt til Lægernes Mening, som de før gjorde. Nei, jeg har ikke den Tilltro til Lægerne i dette Stykke; paa ingen Maade. Derjom der var Spørgsmaal om enkelte Læger, var dette en ganske anden Sag, men her er der Spørgsmaal om samtlige autoriserede Læger i Landet, og tages de saaledes under Et, har jeg ingenlunde den Tilltro til dem, at jeg vilde ansee mig for beroliget ved, at der fra forskjellige Sider kommer Erklæringer om, at det er godt, som det er, og at vi ikke behøve Forandringer. Lader os tage flere af de Indvendinger frem, som her ere gjorte ligeoverfor mig, da skulle vi see, at de ramme det kongelige Sundhedscollegiums Bestemmelser ligesaa godt, som de ramme mit Forslag. Det kongelige Sundhedscollegium har udarbejdet Veiledningen af 1832, og jeg tillod mig før at gjøre opmærksom paa, at blandt de Tegn, der ere nævnte i denne Veiledning, er der to, som Sundhedscollegiet har villet, at Læghjems mændene skulde see paa Eigene, men som det er umuligt at see paa et Eig. Lugten kan man virkelig ikke see, og naar Læghjems mændene komme et Par Dage efter Døden, have vi her hørt, at Dødsstivheden i Reglen vil være afsløst af Slaphed; naar de altsaa komme, efterat Slapheden er indtraadt, kunne de ikke see, om der har været Dødsstivhed tilstede. Jeg troer, at det kongelige Sundhedscollegium her har nævnt noget aldeles Upraktisk, men det er jo ikke første Gang, at vi have hørt noget Sigt fra det kongelige Sundhedscollegium. Naar vi huske paa, hvorledes det vilde have, at Fattighuse skulde være byggede, have vi strax et Exempel. Det vilde have dem byggede paa et høit og frit liggende Sted uden at være udsatte for de herffende Vinde. Naar man seer slige Bestemmelser opstillede, taber man virkelig en stor Deel af sin Tillid til et Collegium, der kan